

Entrevistes

Entrevista a Antonio Moreno i a Serafín Marín en motiu de l'abolició de les corrides de toros a Catalunya

El Ple del Parlament del passat 28 de juliol va aprovar la iniciativa legislativa popular (ILP) per abolir les corrides de toros a Catalunya a partir de l'1 de gener de 2012. El text va comptar amb 68 vots favorables, 55 en contra i 9 abstencions. La proposta ciutadana va rebre el suport majoritari de CiU, ERC i ICV-EUiA, mentre que el PP català i Ciutadans hi van votar en contra, igual que la majoria de diputats i diputades socialistes, inclòs el president de la Generalitat, José Montilla. Catalunya és, així, la segona comunitat de l'Estat que aboleix les corrides, després que les Illes Canàries ho fessin l'any 1991.

La ILP va generar una gran polèmica entre les associacions antitaurines i els partidaris de la tauromàquia. Per debatre-la, es va crear una comissió d'experts constituïda per representants d'ambdues posicions. El president del Col·lectiu Andalus contra el Maltractament Animal, Antonio Moreno, i el matador de toros català Serafín Marín van comparèixer davant el Parlament per defensar les seves respectives opinions.

Foto: Stefano Buonamici

“La votació ha reflectit la pluralitat catalana”

Entrevista a Antonio Moreno

Lali Sandiumenge
Periodista

De ser un gran aficionat a la tauromàquia, Antonio Moreno s'ha convertit en un dels principals detractors. President del Col·lectiu Andalus contra el Maltractament Animal (CACMA) i candidat a les llistes al Parlament Europeu del Partit Antitaurí contra el Maltractament Animal (PACMA), va ser un dels experts que va comparèixer davant el Parlament en defensa de la ILP. Moreno assegura que ells són en realitat els autèntics amants dels toros.

Com valora la votació del Parlament?

En primer lloc, com a un esdeveniment històric, ja que va ser el primer cop a nivell mundial que va passar una cosa així en una zona taurina. La ciutadania de Catalunya va dir que ja estava cansada de sufragar i de continuar veient un espectacle que es basa en la humiliació, la tortura i la mort, i per primer cop la veu popular va demanar l'abolició del que durant anys va ser intocable, la mal anomenada *festa nacional*. El Parlament va donar la raó a les més de 180.000 persones que van firmar la iniciativa legislativa popular, una de les recollides de signatures més nombroses de la història. Va ser una votació que va reflectir la pluralitat catalana i, sobretot, un exercici democràtic que ha de tenir en compte la resta de l'Estat.

La Cambra va tramitar la ILP dividida. Per què aquesta qüestió genera un debat tan apassionat?

Diguem que això és com un combat de boxa, en què cada grup dóna suport al seu púgil, la diferència és que aquí parlem d'animals que no són lliures d'escollir i en un combat els púgils sí que elegeixen. És cert que tant els que defensen aquest tipus d'espectacle cruel com els que apostem per posar-hi ja d'una vegada punt final ho fem amb força passió: uns defensem la vida de l'animal i els altres que se es continuïn martiritzant, com tantes altres aberracions hi ha hagut a la història. Passió per la sang i passió per la vida.

**“El Parlament
va demostrar
la vocació
democràtica
més exemplar
de tot l'Estat”**

PSC i CiU van donar llibertat de vot als seus diputats i diputades, cosa excepcional. Com valora el procés de tramitació parlamentària d'aquesta iniciativa legislativa popular?

Durant el debat del Parlament es va sentir constantment la paraula llibertat. Aquest sentiment de llibertat va quedar plasmat, precisament, en aquestes forces polítiques, mentre que els que més van fer servir aquesta expressió van posar de manifest que estaven molt allunyats del que això significa. El Parlament de Catalunya va dur a terme un debat amb un gran respecte per a les dues tendències i va demostrar la vocació democràtica més exemplar de tot l'Estat. El Parlament ha de ser exemple de democràcia, ja que si la democràcia es du a terme d'aquesta manera es demostra que els ciutadans sí que tenim veu en els estaments públics. Els ciutadans catalans poden confiar en els seus polítics, ja que saben que els escoltaran.

Calia regular-ho per llei?

Per descomptat, ja que també les normes i la continuïtat de la tauromàquia estan regulades per llei. No només calia reflectir-ho per llei, sinó que cal revocar la llei que l'empara. El que s'ha votat a Catalunya ha estat la correcció de l'article 6 de la Llei de protecció dels animals, de la qual estaven exclosos els toros i les vaquilles. El mateix passa a les lleis de la resta de l'Estat, perquè es diu que ja estan regulats per les seves pròpies lleis i que són espectacles autoritzats legalment. El que pretenem és abolir-les; no som el

sector antitaurí, “anti” no ho és ningú, simplement cal adaptar una llei que ja existeix als temps que corren. Per què els toros en queden fora? Quina diferència hi ha entre un toro i un gos? Hem d’aconseguir que estiguin defensats i protegits legalment.

“Els ciutadans catalans poden confiar en els seus polítics, ja que saben que els escoltaran”

Doni'm tres arguments a favor de l'abolició de les corrides.

Deixar als nostres descendents una societat lliure de maltractaments, ja sigui a persones o a animals. No mantenir en ple segle XXI un espectacle que es basa en la humiliació, la tortura i la mort d'animals, que a la majoria de comunitats autònomes està subvencionat amb diners públics. I, en darrer lloc, hem evolucionat cap a una ètica de respecte dels animals, com passa a la resta d'Europa, que no pot admetre que es mantingui una tradició així per molts anys que faci que existeixi; això no la fa admissible, sinó susceptible de ser abolida.

Prohibir o no prohibir, seria possible un espectacle taurí a la portuguesa, sense que morís l'animal?

Els toros també moren a Portugal, però no ho fan davant del públic. Tampoc a la portuguesa no es deixa de torturar el toro, per la qual cosa també es perd el valor ètic de respecte de l'animal. No es tracta de prohibir o no prohibir, sinó d'abolir.

Com neix l'afició als toros?

En la majoria de casos, influenciada per l'afició dels progenitors; en altres, per ignorància i passivitat cap al patiment dels animals, i, en altres, per la parafernàlia i litúrgia que l'envolta, acompanyada de l'àmplia difusió que se'n fa i el suport de personatges famosos de la faràndula, cosa que incita molts a seguir els seus passos sense saber com s'anomena un *pase* o una acció qualsevol dins del coso. Però aquests darrers són espectadors i no aficionats, i, afortunadament, cada vegada n'hi ha menys.

Antonio Moreno va ser una de les persones expertes que van comparèixer davant el Parlament en defensa de la ILP
Foto: Parlament de Catalunya

Té valors positius la tauromàquia?

Durant 35 anys vaig creure que sí, però a poc a poc vaig descobrir que no, gràcies al fet que em vaig dedicar a estudiar-la. No hi pot haver cap valor positiu en una activitat cruel, o és que potser en van tenir l'esclavitud o el dret de pernadà?

És fàcil ser antitaurí a Andalusia?

Ni més ni menys que a qualsevol altre lloc de l'Estat. Sempre és difícil al principi ser dels primers a dir públicament allò que se sent i es pensa i que va contra uns arquetips amb els quals s'ha mal etiquetat Andalusia.

Quin futur els augura als toreros a Catalunya?

El que ells mateixos es vulguin buscar, igual que qualsevol altre ciutadà.

Preveu que hi hagi un efecte dominó a la resta de l'Estat?

Espero un canvi de mentalitat, un reconeixement de la ciutadania de no continuar mantenint aquest espectacle aberrant i una evolució política en consonància amb aquest sentiment popular.

Les corrides, són el pitjor maltractament als animals?

És un dels molts, però és l'únic que es fa com a espectacle.

I ara, a pels correbous?

Aquest és un altre debat, però ja ha arribat. No es pot defensar un espectacle que es basa també en el patiment d'un animal, amb aquestes flamarades que sovint el cremen, i tampoc es pot seguir subvencionant o voler-lo fer patrimoni cultural d'una comunitat autònoma. La tortura no pot ser patrimoni cultural de ningú, ni reconeguda com un bé d'interès cultural per una comunitat autònoma. A la votació de la llei de regulació dels correbous sí que ha jugat un paper molt important el vot de les eleccions autonòmiques del novembre, al Baix Ebre. Aquí sí veiem un sentit polític i no popular. A la reforma de l'article 6 de la llei de protecció dels animals es parla del respecte al toro; com poden incloure el toro com un animal a protegir i ara blindem aquestes festes populars? Aquesta pregunta l'hauríem de traslladar al Parlament.

“Espero un canvi de mentalitat a Espanya, un reconeixement de la ciutadania de no continuar mantenint aquest espectacle aberrant”

“El Parlament va votar pensant en les eleccions”

Entrevista a Serafín Marín

Lali Sandiumenge
Periodista

Serafín Marín és català i matador de toros. Nascut el 1983 a Montcada i Reixac, als 19 anys va rebre l'alternativa a la Monumental de Barcelona. El mes de maig passat va fer el *paselillo* a la plaça de Las Ventas de Madrid tocat amb una barretina i duent com a capa una senyera amb un missatge escrit: “La llibertat no es prohibeix”. Marín va ser un dels experts que van comparèixer davant el Parlament en defensa de la tauromàquia. El 28 de juliol va plorar en sentir el resultat de la votació.

Com valora la votació del Parlament?

Molt malament. Després de veure el resultat, em vaig sentir enganyat. Crec que no va ser una votació animalista; els diputats i les diputades van votar pensant en ells i en el dia 28-N, en les urnes. Si haguessin pensat en la llei i en tota la ciutadania, haurien optat per la llibertat. Si haguessin estat animalistes, hi ha tota una sèrie de coses que s'haurien d'haver inclòs a la llei, com la caça, la pesca o els correbous.

“La plataforma de la ILP va fer una bona feina. Els antitaurins estan molt ben organitzats i estan units. En això se'ls ha d'aplaudir”

La Cambra va tramitar la ILP dividida. Per què aquesta qüestió genera un debat tan apassionat?

En els toros no hi ha terme mitjà: si t'agraden, t'agraden molt, i si els detestes, els detestes molt. O potser sí que hi ha terme mitjà: hi ha molta gent, possiblement la gran majoria, als quals tant els fa si hi ha toros com si no. Hi ha molta gent a qui li és igual, però no volen tampoc que els ho prohibeixin. Crec que els taurins defensen la festa d'una manera completament diferent als antitaurins, amb respecte i amb educació, cosa que no passa amb els altres, i em refereixo tant a dins com a fora del Parlament.

PSC i CiU van donar llibertat de vot, cosa excepcional. Com valora el procés de tramitació parlamentària d'aquesta iniciativa legislativa popular?

La llibertat de vot, se la van treure de la màniga. Els socialistes deien que votarien en bloc i uns dies abans van donar llibertat de vot als seus diputats. Ens van dir als taurins que no féssim soroll, que ja en farien ells, però

ens van enganyar i al final ens van ficar un gol. Aquí es va veure que anaven buscant els vots, perquè per blindar els correbous sí que van votar en bloc, això sí que els interessa, perquè a la part baixa de l'Ebre se'n fan molts. Si és una llei animalista, per què no hi ficaven també la caça i la pesca? Si prohibeixen, que prohibeixen, però no ho fan perquè a molts diputats els agrada agafar la barqueta i tirar la canya o a l'hivern agafar el fusell i anar a matar porcs senglars.

I com valora el fet que 180.000 ciutadans i ciutadanes donessin suport a la ILP?

Em sembla molt bé que presentessin la ILP, sempre ho he dit. Els antitaurins van fer una bona feina, les coses com són, i els envejo l'organització. Estan molt ben organitzats, i nosaltres no, estan units, i nosaltres tampoc; saben on han de posar l'ham perquè piquin els diputats, com van picar; en això els hem d'aplaudir.

Serafín Marín va ser una de les persones expertes que van comparèixer davant el Parlament en defensa de la tauromàquia
Foto: Parlament de Catalunya

Doni'm tres arguments a favor de les corrides.

L'educació taurina, que és una de les coses més importants del toro. Hi aprens uns valors –com el respecte, l'educació i el saber estar als llocs– amb els quals pots anar a tot arreu. També, la sensibilitat que tenim els aficionats i aficionades: som conscients de la mort del toro però la percebem com un art, vivim unes emocions que altres no perceben i no per això tenen dret a dir-nos assassins o torturadors. Un altre argument és que les corrides són un símbol nacional espanyol, vulguin o no. Els turistes que vénen a Barcelona el primer que volen veure són els toros i ens n'hem de sentir orgullosos. També a molts catalans i catalanes els agraden. Fa poc, en una festa taurina a Cardona, un jove em va venir a abraçar emocionat i em va dir que era independentista però que no volia que li treguessin els toros.

Prohibir o no prohibir. Seria possible un espectacle taurí a la portuguesa, sense que morís l'animal?

A Portugal, no es pica ni es mata el toro, però s'abanderilla. El toro mor igualment, perquè va a l'escorxador, però li claven banderilles i si resulta que és un dissabte fins dilluns no el poden portar i s'està dos dies en un corral amb les banderilles clavades. Què prefereix, això o que el matin a la plaça? Jo crec que pateix més així, per això em sembla millor el que es fa a Espanya, al moment, perquè el dolor el senten en fred, no en calent. A mi els toros m'han pegat cornades però al moment no me n'he adonat, m'han fet mal després. Penso que per al toro és el mateix: durant la baralla no percep realment el dolor, mor lluitant i lluita per la seva vida. És l'únic animal que lluita per la seva vida i al qual li donen l'oportunitat de poder tornar a viure un altre cop, cosa que no passa amb altres.

Com algú es fa torero?

El meu pare va voler ser torero i va ser un grandíssim aficionat. Tota la vida em va portar als toros, no perquè m'hi obligués sinó perquè jo li demanava. Quan tenia deu o onze anys vaig anar a una capejada a Tarragona i vaig decidir agafar una capa i torejar i em va agradar. Va començar com un joc i als 19 ja era torero, i la veritat és que estic molt content, he après moltes coses amb aquesta professió. Als 19 anys molts nois pensen només a anar de festa, beure i fins i tot drogar-se, però jo pensava en la meua professió, en guanyar diners, en arribar molt amunt i posar-me fites, i això et fa madurar molt com a persona. Afrontes responsabilitats des de molt petit. Saps que t'hi jugues la carrera, no només la vida.

“Un torero afronta responsabilitats des de molt petit i això et fa madurar molt. Saps que t'hi jugues la carrera, no només la vida”

És fàcil ser torero a Catalunya?

No és fàcil enlloc, ni a Catalunya ni a Madrid. La diferència és que a Madrid hi ha mitjans i aquí no n'hi ha. Jo sempre he hagut d'emigrar per preparar-me. Vaig molt a Andalusia, on hi ha molta ramaderia, i també a Extremadura o a Salamanca, perquè aquí no tinc els mitjans. Sempre m'he hagut de buscar la vida fora de Catalunya. Aquí ens van fúmer molt el 1986 quan van treure les places de toros portàtils. Aleshores es feien toros a tot arreu, a Montcada, a Barberà, a Cerdanyola... Hi havia molt moviment taurí i la gent de fora venia a fer temporada a Catalunya.

**“Confio en el
Constitucional,
però si la
sentència triga
tant com la
de l'Estatut,
els toros
desapareixeran
abans”**

Quin futur els espera ara al toreros a Catalunya?

Molt negre. Amb el temps, marxaré, ho tinc molt clar. Vull marxar, tant pel resultat de la votació com per les ideologies que hi ha aquí, que no m'agraden. Vull que els meus futurs fills visquin en un país lliure, on puguin exercir del que els agradi i hi hagi llibertat d'expressió.

Tem que hi hagi un efecte dominó a la resta de l'Estat?

Sí, i si no ens espavilem, començarem ja. El Govern central, sigui del PP o del PSOE, s'hauria d'espavilar. Saben que el món del toro genera molts diners i no els interessa que els prohibeixin, però si no s'espavilen els aniran traient a poc a poc, perquè els antitaurins estan molt organitzats. O el Govern blinda els toros i els fa patrimoni cultural, o ja veurem com acabarà això d'aquí a vint anys.

Les corrides, no són un maltractament als animals?

Jo no ho puc dir, jo no veig que ho siguin. Potser es pot dir que és un maltractament perquè piquem els toros i els enganyem amb la muleta i la capa, però després quedem l'animal i l'home. Jo tinc una muleta i un drap per torejar-lo i ell té dos pitons i una força que si t'agafa no saps com et deixarà anar. No ho veig com un maltractament, sinó com una lluita. El toro pesa 600 quilos i jo 70, i ell té una força que jo no tinc. Jo el mato però ell també em pot matar. Jo he estat a punt de morir dues o tres vegades. Em va agafar un toro fa tres anys i em va partir un pulmó, i un altre dia gairebé em va asseure en una cadira de rodes. Però hi ha qui pateix més per un animal que per una persona.

I ara, al Constitucional?

Confio en això, però no m'agradaria que la sentència trigués tant com la de l'Estatut. Si triga quatre anys, els toros desapareixeran abans! Penso que el Constitucional ens donaria la raó, perquè no es pot prohibir la festa, es pot regular, però no prohibir.